

Dimarts, 20 d'octubre de 2026 – 20 h
Sala de Concerts
Palau Cambra

Thomas Quasthoff
& Amatis Trio
— *Humanity in war*

Fitxa artística

Thomas Quasthoff, *narrador*

Amatis Trio:

Lea Clara Hausmann, *violí*

Samuel Shepherd, *violoncel*

Mengjie Han, *piano*

Programa

I part

ERICH WOLFGANG KORNGOLD (1897-1957)

Much Ado About Nothing, op. 11

IV. “Dogberry and Verges” - March of the Watch

ANTON WEBERN (1883-1945)

Tres petites peces per a violoncel i piano, op. 11

I. Mäßige Achtel

II. Sehr bewegt

III. Äußerst ruhig

FRANZ SCHUBERT (1797-1828)

Trio per a piano núm. 2 en Mi bemoll major, D 292

II. Andante con moto

ROBERT SCHUMANN (1810-1856)

Abendlied, op. 85 núm. 12 (versió per a trio de piano)

FRANZ SCHUBERT

Nocturn en Mi bemoll major, D 897

II part

DMITRI XOSTAKÓVITX (1906-1975)

Trio per a piano núm 2 en Mi menor, op. 67

III. Allegro con brio

FRITZ KREISLER (1875-1962)

Alt-Wiener Tanzweisen

II. Liebesleid

ROBERT SCHUMANN

Fantasiestücke, op. 88

II. Humoreske

ANTON WEBERN

Dues peces per a violoncel i piano

I. Langsam

REBECCA CLARKE (1886-1979)

Trio per a piano

II. Andante molto semplice

Biografia

Consulteu les biografies dels artistes als seus webs oficials:

thomas-quasthoff.com/en/
amatistrio.com/

Durada aproximada
del concert:

1a part, 60 minuts
Pausa de 15 minuts
2a part, 45 minuts.

#cambra #concertsaccessibles

Qui en són els protagonistes?

Un conjunt de cambra de prestigi internacional, l'Amatis Trio, i el llegendari baix-baríton alemany Thomas Quasthoff, que torna als escenaris, ara com a narrador. Fundat a Amsterdam el 2014 i format per la violinista Lea Clara Hausmann, el violoncel·lista Samuel Shepherd i el pianista Mengjie Han, l'Amatis ha desenvolupat una reconeguda trajectòria internacional: ha obtingut els reconeixements més importants de l'àmbit cambrístic i ha actuat en més de 40 països. Thomas Quasthoff va desenvolupar una carrera impressionant, i es va consagrar com un dels grans intèrprets no només del gènere del lied de la seva generació, sinó també de l'òpera i de l'oratori. Guanyador de tres premis Grammy, des de la seva retirada dels escenaris es dedica sobretot a la docència; és catedràtic de cant a Berlín.

Quines són les claus del concert?

El programa *Humanity in war* és punyent, però també esperançador. S'inspira en la barbàrie que significa la guerra i parla de la brutalitat viscuda a les trinxeres i de l'efecte en els éssers humans en estar envoltats de mort. Però la idea de la proposta és trobar humanitat enmig de l'horror; per això també hi ha moments optimistes, com la treva de Nadal, quan els enemics van deixar les armes i junts van cantar nades. Tot allò traduït en música... i també en paraules, perquè, durant el recital, Quasthoff anirà llegint fragments de cartes escrites al camp de batalla, de les seves famílies i de diaris de persones que van patir la guerra. La música que se sentirà la signen grans autors com Rebecca Clarke, Erich Wolfgang Korngold, Fritz Kreisler, Dmitri Xostakóvitx, Franz Schubert, Robert Schumann i Anton Webern.

A què has de parar atenció?

En com la música d'aquests grans compositors tradueix als pentagrames el patiment que provoca la guerra, l'esperança i els diversos estats d'ànim que sorgeixen dels textos. La música té aquesta capacitat, i els autors escollits pels intèrprets són especialistes a transformar sentiments en melodies. N'hi ha dos de romàntics, Schubert i Schumann, mentre que la resta van ser contemporanis de la Primera i la Segona Guerra Mundial, detall que permet comparar com autors d'èpoques diferents miren cap als mateixos sentiments.

Sabies que...

Els textos que inspiren aquest programa els signen joves soldats de diverses nacionalitats que lluiten al front, així com els seus familiars, que escriuen amb por i pena des de casa en una espera interminable. Són testimoni de la barbàrie, com el *Trio per a piano núm. 2* de Xostakóvitx, que el compositor va escriure en memòria d'un amic mort a la guerra, i també de l'entusiasme juvenil, aquell que es converteix en desil·lusió davant l'horror. Tanmateix, en molts moments es deixen veure llampades d'humanitat, d'honor i de respecte mutu, fins i tot entre enemics.

Comentari del concert

Qualsevol guerra, qualsevol conflicte, ens remou els sentiments i ens esperona a fer sortir pensaments, pors i inquietuds que tots duem a dins. També als artistes. I el resultat pot ser una protesta, una afirmació, una reivindicació, però també sovint un bàlsam, un oasi, una esperança de pau. Una simple carta des del front, plena de poesia, d'amor, d'esperança, de projectes aturats, pot arribar a ser una petita obra d'art. O un fragment d'humanitat.

Webern escriu les seves *Tres petites peces op. 11* el 1914, just quan esclata la Primera Guerra Mundial i en ple període atonal. Crues, concises i extremadament expressives, exploren totes les possibilitats del violoncel a la recerca del que encara és desconegut, com el soldat inexpert que marxa ple de cànids ideals cap al front. La crua i desoladora realitat de la guerra, però, aviat es farà palesa.

Si alguna música pot resultar balsàmica, sens dubte l'“Andante” del *Segon trio* de Schubert n'és una, amb una melodia que ens arrossega i ens arriba directament a l'ànima, en passar de manera insistent d'un instrument a l'altre.

Un simple i immutable capvespre pot ser testimoni, al mateix indret i amb el pas del temps, de serenes amistats i de cruentes lluites. Schumann escrigué l'*Abendlied* (Cançó del capvespre), que forma part de l'*Album de peces per a piano per a nens petits i grans, op. 85*, i de seguida fou arranjat per a diverses formacions instrumentals.

I després del capvespre arriba la nit, en què tot sembla tranquil i immutable, però també ple de perills i foscos, com l'inquietant *Notturmo* que Schubert escrigué, segurament, com a andante alternatiu al seu *Trio núm. 1*.

Xostakóvitx escriu el *Trio núm. 2, op. 67* en plena guerra mundial inspirant-se en el dolor i la tragèdia d'aquella època, i el dedica al seu amic i mentor Ivan Sollertinski, director artístic de la Filharmònica de Leningrad, que fina el 1944 i la mort del qual l'afecta profundament. L'*Allegro con brio* és una mena de dansa macabra alhora enèrgica i irònica.

Passió, amor, desig, enyor i enamorament, tot això conté el popular *Liebeslied* de Kreisler, la segona de les seves *Tres antigues danses vieneses* que ha esdevingut sinònim de declaració amorosa.

Quin soldat no fantasieja sobre el retorn a casa? L'*Humoresque* de Schumann podria ser la banda sonora perfecta per descriure rebudes engalanades i aplaudides. L'obra, escrita en un període feliç, quan finalment Schumann es casa amb Clara Wieck, és una composició jovial i juganera, però també heroica i enèrgica.

El Webern que trobem a les *Peces per a violoncel i piano* és un Webern encara plenament postromàntic, com correspon a una obra totalment de joventut, plena d'esperances i desitjos.

Les dones, les creadores i guardianes de la vida, han d'odiar la guerra que destrueix la vida. Rebecca Clarke fou una de les compositoras i violistes més destacades del període d'entreguerres del segle XX, i se la considera la primera dona a formar part d'una orquestra de manera professional. Juntament amb la *Sonata per a viola i piano*, el *Trio* és una de les seves obres més destacades.

A la guerra no hi ha guanyadors, sinó que tots són perdedors, com deia Chamberlain.

Nona Arola i Vera

Esriptora i activista musical

Gràcies pel vostre suport!

Ser Mecenes del Palau de la Música Catalana és molt més que una aportació econòmica: és un compromís amb la cultura, amb la bellesa i amb la història. És convertir la vostra marca en un llegat universal i l'oportunitat de formar part d'un projecte únic.

Mecenes Protectors

artyplan

CASA SEAT

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

camins.cat

Col·legi d'Enginyers
de Camins,
Canals i Ports

COL·LEGI DE
FARMACEÛTICS
DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

eurofragance

exeaimpact
The Puig Family Foundation

EY
Shape the future
with confidence

factorenergia

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Fundación
Dvesta

Fundación
Manuel Lao

repsol
fundación

GVC Gaesco

Gramona

mesoestetic

MITSUBISHI
ELECTRIC
Changes for the Better

moventia

Nestlé

savills

SEIDOR

VEOLIA

Mecenes d'Honor

Agrolimen

grupo
euromadi

Sabadell
Fundació

Damm
Fundació

FUNDACIÓ
Gandara

Fundació "la Caixa"

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

Occident
Fundación

Santander
Fundación

HAVAS

Ibercaja

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

Telefónica

The
NANDO
and ELSA
PERETTI
foundation
Delegació a Catalunya

Mecenes Col·laboradors

Mitjans de Comunicació

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués Masriera Joiers – Caixa Enginyers – Calaf Grup – Cecot – Centre Odontològic Digest – Colonial SFL – FemCAT – Fundació Antoni Serra Santamans – Fundació Castell Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia – L'Illa Diagonal – Quadis – Saba – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión – Sesé – Soler Cabot

Gràcies pel vostre compromís!

Ser benefactor del Palau de la Música Catalana és comprometre's amb una institució cultural única al món i viure l'experiència Palau d'una manera exclusiva i pròxima. És formar part d'una comunitat de persones que comparteixen la passió per la cultura i la música, i en són ambaixadores.

Benefactors d'Honor

Prof. Rafael I. Barraquer Compte
Francesc Xavier Carbonell Castellón
Mariona Carulla Font
M. Dolors i Francesc
Pere Grau Vacarissas
Maria José Lavin Guitart

Marta Mora Raurich
M^a del Carmen Pous Guardia
Daniela Turco
Joaquim Uriach Torelló
Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril
Eulàlia Alari Ballart
Pere Armadàs Bosch
Rosamaria Artigas i Costajussà
Núria Basi Moré
Lluís Carulla Font
Amb. Prof. Mark Dybul
i Mr. Jason Claire
Joaquim Coello Brufau
Josep Colomer Viure

Josep Daniel i Lluïsa Fornos
Isabel Esteve Cruella
Victor Font
Casimiro Gracia Abian
Jordi Gual i Solé
Ramon Poch Segura
Juan Eusebio Pujol Chimenó
Juan Manuel Soler Pujol
Karin Zimmermann

Benefactors

Mª Victoria de Alós Martín
Mahala Alzamora Figueras-Dotti
Manel Bertran Mariné
Gemma Borràs i Llorens
Jordi Capdevila i Pons
Oriol Coll
Rolando Correa
Elvira Gaspar Farreras
Francisco Gaudier Fargas
Pablo Giménez-Salinas Framis
Maite González Rodríguez
Irene Hidalgo de Vizcarondo
Pepita Izquierdo Giralt
Immaculada Juncosa
Isaac Martín Salvà
Silvia Martínez Losas i Luis Vives de Prada
Juan Molina-Martell Ramis

M. Victòria Moncunill i Cirera
Joan Oller i Cuartero
Rafael Pous Andrés
Inés Pujol Agenjo
Pepe Pujol Agenjo
Toni Pujol Agenjo
Olga Reglero Bragulat
Anna Risa i Pere Marcet
Carla Sanfeliu
Josep Ll. Sanfeliu
Marc Sanfeliu
Manel Sarasa Serra
Elina Selin
Jordi Simó Sanahuja
M. Dolors Sobrequés i Callicó
Fernando Trias de Bes
Salvador Viñas Amat

El Palau de la Música Catalana agraeix també les donacions dels benefactors que volen restar en l'anonimat.

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem

INSTITUTO NACIONAL
DE ENLACE Y PROMOCIÓN

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Compromís amb el medi ambient:

EMAS

BIOSPHERE
certified